

(2)

Kapitola druhá

PŘIROZENOST PÁNA JEŽÍŠE KRISTA

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 17 – 33, 2. kapitola.

Dne 24. ledna 1988 v 9:10 v neděli ráno bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Nejdůležitější duchovní věcí v jsoucnu a bytí je náležité chápání a přijetí pravé přirozenosti Pána Ježíše Krista. Na správnosti tohoto chápání a přijetí závisí život veškerého Stvoření a všech jeho obyvatel.

Přespříliš mnoho zmatku existuje v této věci. Možno to zahrnout do následujících otázek:

1. Je Pán Ježíš Kristus pravým a jediným Bohem, Jedním Nedělitelným, Nejvyšším, který obsahuje všechna známá jména, jimiž Ho/Ji nazývají lidé po celém Stvoření ?
2. Je Pán Ježíš Kristus jenom vnější formou, kterou Pán Bůh Nejvyšší použil pro Svou manifestaci před vlastním Stvořením ? Jsou Pán Ježíš Kristus a Pán Nejvyšší zřetelně rozdílné entity ?
3. Je Pán Ježíš Kristus jednorozeným Synem Božím, který byl Bohem Nejvyšším stvořen přímo pro specifický účel, aby se stal Spasitelem Stvoření od negativního stavu zla a nepravd a jemuž bylo přivlastněno Božství či Božskost skrze fakt, že byl jediným Synem Božím ?
4. Je Pán Ježíš Kristus jeden z mnoha synů Božích, který jako zvláštní posel či avatar Boha Nejvyššího přináší do lidských myslí tu pravou skutečnost duchovních zásad ?
5. Je Pán Ježíš Kristus pouze historickou osobou, která se svého času objevila na planetě Nula a stala se osvícenou pomocí pravých duchovních principů, které stávající se Kristovým vědomím, poslušně sdílel ostatek Jeho společnosti ?
6. Je Pán Ježíš Kristus mocným duchem, který byl schopen se zhmotnit na vaší planetě v tele Ježíše, aniž vskutku musel prožít tělesný porod ?
7. Je Pán Ježíš Kristus vymyšlenou osobou, jež ve skutečnosti nikdy neexistovala, ale byla podvody vytvořena hrstkou zoufalých Židů, kteří nutno potřebovali nějaký mýtus a legendu pro docílení většího pochopení u ostatního lidu ?

Počáteční tři otázky mají ohromný význam a vztahují se přímo k předmětu Nového zjevení. Poslední čtyři otázky byly vytvořeny v pekle, a to proto, aby v lidských myslích bylo zaseto všemožné pochybování o pravé podstatě Pána Ježíše Krista, a tím aby se nadále udržovalo porobením negativním stavem. Pekla až příliš dobře vědí, že na správném chápání a přijetí pravé podstaty Pána Ježíše Krista závisí pozice a umístění všech ve Stvoření. Čím více lidí pochybuje nebo rovnou zamítá zprávu o pravé povaze Pána Ježíše Krista, tím jich více volí peklo, čímž se negativní stav stává mocnějším.

Aby se lidé udržovali ve stále větší temnotě, zmatku a zfalšování tohoto předmětu, vynořilo se na vaší planetě - jako sami můžete dosvědčit - mnoho přenosů z duchovního světa prostřednictvím tak zvaných sdělovatelů, kteří prohlašují, že jsou „Kristus“, nebo „Ježíš“, ba i „Pán“, nebo „Bůh“, či „Set“, archanděl Michael, či archanděl Gabriel, nebo používají mnohá jiná, pradávna i ne tak dávná jména, vzata jak z východní, tak i ze západní kultury. Všichni zpracovávají otázku přirozenosti Pána Ježíše Krista. Výsledky, které nabízejí, jsou v duchu posledních čtyř otázek a částečně - v některých případech - v duchu otázky třetí. Všichni tvrdí a doznávají, že co říkají, je pravda, a že přicházejí od Boha, nebo jsou Bohem.

Nyní se pravým Pánem Ježíšem Kristem zjevuje a prohlašuje, že všechny tyto zprávy přicházejí z negativního stavu. Hovoří nepravdy a překrouceniny produkované ve jménu Pána Ježíše Krista, nebo jakéhokoliv jiného, které užívají. Nikdo z nich nebyl poslán Pánem Ježíšem Kristem a všichni jsou samozvanými falešnými proroky. Používají mnohé prvky skutečných duchovních pravd, ukradených z Nového zjevení, přikrášlených četnými nepravdami s tím, aby se lid udržel v duchovní tmě, zaslepenosti a otroctví negativního stavu, zvláště pak aby se zabraňovalo v chápání a přijetí pravé podstaty Pána Ježíše Krista.

Je třeba vzít v úvahu, že taktika a metody negativního stavu se podstatně pozměnily. Není již populární pro agenty negativního stavu ukazovat se lidem s ošklivým, výhrůžně, uminěně a krutě vypadajícím obličejem. Takovou tvář by nikdo neuvítal. Ač je ještě mnoho démonů, jež se vtělilo na vaší planetě s takovou tváří, hlavním trendem v přítomné době je přicházet k lidem s velmi hezkou, nezáludnou, přitažlivou až krásnou tváří, jež vyjadřuje největší laskavost, pronáší slova a vykonává skutky lásky a moudrosti. Jsou takto velmi přesvědčiví a to je činí snáze přijatelnými jako přicházející z pozitivního stavu. Tyto přítomné úskočné a podvodné taktiky negativního stavu jsou Pánem Ježíšem Kristem povoleny za dvojím účelem:

1. Plně projevit pravou povahu negativního stavu jako příklad a poučení pro veškeré Stvoření o tom, co se nemá volit.

2. Vyzkoušet a rozlišit agenty a následovníky pozitivního stavu od agentů a otroků negativního stavu.

Toto je pro vás varování, abyste neposlouchali, nesledovali žádného z nich, nenavštěvovali žádnou z jejich činností, ani bohoslužby, shromáždění, pracovní schůzky či cokoli z toho, čeho tam tolik máte, poněvadž jsou nesmírně jedovaté, schopné uvrhnout do nebezpečí váš duchovní blahobyt a také zastřít a utlumit hlas vaší duchovní intuice.

Aby se získalo náležité chápání pravé přirozenosti Pána Ježíše Krista, je nutno vzít v úvahu první tři otázky:

1. Je Pán Ježíš Kristus pravým Bohem a jiného Boha není ?

2. Je Pán Ježíš Kristus entitou, použitou Nejvyšším ke Své manifestaci před lidmi ?

3. Je Pán Ježíš Kristus jednorozeným Synem Božím, který má Svou vlastní Božskost, avšak liší se od pravého Boha Nejvyššího ?

Ostatní čtyři otázky nemají žádný význam ani platnost. Jsou úplně falešné.

Abychom náležitě odpověděli na tyto otázky, je nutno jít zpět do doby fyzického narození Ježíše Krista na vaší planetě.

V knize „Základy lidské duchovnosti“, v první to porci Nového zjevení po Swedenborgovi, se na stránkách 170 - 171 naznačuje, že v průběhu fyzického narození Ježíše Krista byly použity pro přípravu hmotného těla Ježíše Krista dva prvky: Jeden z Marie, druhý z Josefa.

Zakládajíc na tomto sdělení, někteří nemoudří jedinci, kteří četli tuto knihu, nesprávně usoudili, že zprostředkovatel přenosu popřel neposkvrněné početí a zrození Pána Ježíše Krista. Myslí, že došlo k pohlavnímu styku mezi Josefem a Marií a že Nejvyšší použil to tylo pro vložení do něj Své Duševnosti, čímž je zbožstil. Něco tak pošetilého v té knize napsáno nebylo ! Avšak duchovní podmínky v té době, kdy kniha byla psána, byly takové, že nebylo dovoleno, aby se tajemný proces fyzického narození Pána Ježíše Krista plně odhalil.

Nyní však nastal příznivý okamžik pro toto „Nové zjevení“. A ačkoliv je nesmírně obtížné, ba téměř nemožné popsat v lidských pojmech samotný proces, přesto může být něco světla promítnuto na tuto nejdůležitější událost v dějinách Stvoření.

Proces přírodního zrození Pána Ježíše Krista byl vykonán podle principu křížení. Tento princip spočívá v tom, že splynutím dvou či více zcela odlišných elementů dojde ke vzniku zcela odlišného prvku, jaký se dosud nevyskytoval ve jsoucnu ani v bytí.

V případě Pána Ježíše Krista byly použity tři elementy. Jeden z Boha Nejvyššího, jeden z Marie a jeden z Josefa.

Než budeme pokračovat, je nutno vědět, že stvoření jakékoliv formy života vyžaduje tři počáteční stavební kameny: Jeden ženský, jeden mužský a jeden - sjednocující katalyzátor. Schází-li z nich jeden, pak dochází ke spontánnímu potratu nebo mrtvému narození. Na vaší planetě, planetě Nula, sjednocující katalyzátor je vždy duchovní povahy (opravdově ryzí, v případě narození pozitivní entity, nebo ukradený a zvrácený - v případě zrodu entity negativní). Femininní a maskulinní principy jsou vždy takové povahy, jaké je jejich okolní prostředí, přiměřené poměrům na vaší planetě.

Z elementů duchovních je vybudována duchovní čili nejnaternější mysl každé entity; z femininního prvku je sestavena vnitřní mysl čili duševnost neboli duše entity; z maskulinního prvku je vybudována vnější čili vědomá mysl. Fyzické tělo je sestrojeno z kombinace všech těchto tří elementů s prvky prostředí. Čili jinými slovy: Duchovní element tvoří ducha jakékoliv entity, femininní prvek je její duší a maskulinní prvek je formou jejího vyjádření, ovlivnitelnosti a chování.

Duchovní prvek je obvykle výsledkem duchovního zrození ideje pocházející buď z pozitivního, či negativního stavu. Následně je tato idea současně dána dvojici manželů či milenců na vaší planetě, čehož výsledkem je fyzický zrod nové lidské bytosti. Avšak

v případě Pána Ježíše Krista situace byla výjimečně jiná. Za prvé: Především nedošlo k žádnému pohlavnímu styku mezi Josefem a Marií. Doslovný smysl v Bibli Svaté je správný, když se předpokládá, že Marie byla pannou v době početí. Za druhé: Ve chvíli, kdy Josef spal, vyňal Nejvyšší z něho nejvhodnější prvek a fúzi jej spojil s nejvhodnějším prvkem, vzatým z Marie. V tomto zvláštním případě nebyla použita duchovní katalyzující idea pro oživení následku této fúze, jak to je v případě vývoje lidského plodu. Jak víte, duchovní idea - katalyzátor je nutná pro uvedení jedinečného života do tohoto plodu, to proto, že jakýkoliv život vůbec přichází z duchovního stavu. Žádný život není možný bez duchovní ideje, působící jako katalyzátor oživení nově narozené lidské bytosti. Neexistoval, neexistuje ani nebude existovat žádný jiný zdroj života.

V případě Pána Ježíše Krista vstoupily na scénu docela nové prvky, které se použily pro fúzi s předchozími fúzi spojenými elementy z Marie a Josefa. Nejvyšší Bůh vzal ze Sebe - ze Své Absolutní mysli - nejvhodnější prvek a pomocí fúze jej sloučil s prvky Marie a Josefa. Toto je proces křížení. Jako výsledek tohoto procesu objevila se docela nová životní forma, jež dosud nikdy nebyla vytvořena, ani na věky znovu nebude vytvořena. Tím, že bylo použito Absolutního Božského prvku, který byl přidán a spojil se s prvky pocházejícími z Marie a z Josefa, byl hybrid, vytvořený takovou fúzí a kombinací, pojmenován Synem Božím. A to je důvod, proč Gabriel řekl Marii:

„Sestoupil na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i Ono Svaté, které se narodí, se bude nazývat Syn Boží.“ (Evangelium dle Lukáše 1:35).

Velkým nevysvětlitelným tajemstvím je zde proces oddělení jednoho Absolutně Božského prvku Boha Nejvyššího z celistvosti Jeho/Jejího Absolutního jsoucná a bytí a křížení se smrtelnými relativními prvky dvou lidských bytostí, těl, jejichž vzor byl vykonstruován takzvanými pseudotvárci (pojem pseudotvárců se vysvětluje v dřívějších knihách Nového zjevení zprostředkovatele tohoto přenosu a bude se znovu zpracovávat později v průběhu přenosu tohoto úseku Nového zjevení).

Jak bylo řečeno výše, toto se nikdy dříve nestalo a nikdy se nestane. Proto bylo narození Pána Ježíše Krista jedinečnou jednorázovou událostí, takže žádný avatar, žádná jiná lidská bytost či jakákoliv vědomě cítící entita, prorok či posel Boží, ať je to cokoli nebo kdokoli, se nezrodilo a nezrodí v podobném procesu. Pak nárok na božskost v případě takových osob, jako byli Buddha, Krišna a jiní dávní avatarové, je úplně falešný a vůbec neoprávněný. Bůh Nejvyšší v nich přítomen byl, ale oni nebyli bohové a nijaká přímá božskost jim nebyla udělena, ani v nich nespočívala.

Tato situace vysvětluje možnost otázky číslo tři, jak byla formulována na začátku této kapitoly: Je Pán Ježíš Kristus jednorozeným Synem Božím? Cokoliv je oddělené nebo vzaté přímo z Boha a zkřížené s tím, co pocházelo ze dvou lidských bytostí, se nazývá Synem Božím, neboť to v sobě nese Absolutní Božství v přímé fúzi (nejen jako princip duchovní přítomnosti ideje - katalyzátoru, v němž je Nejvyšší vždy přítomen jako Život). Je nutno, abychom si zapamatovali jeden důležitý duchovní princip: Bůh Nejvyšší je přítomen ve Své celistvosti, ve Své plnosti v každém Svém Absolutním prvku, který obsahuje Jeho/Její Absolutní jsoucná a bytí. Byl tedy přítomen prostřednictvím tohoto Prvku v Ježíši Kristu od samého okamžiku početí.

Druhým tajemstvím tohoto procesu křížení je rozdělení obsahu těchto tří elementů, z nichž toto Božství v lidský formě sestávalo. V případy obvyklého narození lidských tvorů dochází k následující distribuci: Z maskulinního prvku otce je vytvořena vnější forma a vědomá vnější mysl a nevědomé procesy vnější mysli se všemi jejími atributy.

Z femininního prvku matky je vytvořena vnitřní mysl a její duševnost se všemi svými atributy. Duchovní idea - katalyzátor používá všechny tyto atributy a vytváří specifickou duši, k níž přidělí jedinečného ducha ve formě „Nejnítěrnější“ - Duchovní mysli.

V případě narození Pána Ježíše Krista prvním krokem bylo provedení fúze dvou prvků z Marie a Josefa. Nejvyšší vzal tyto prvky do zvláštního mezisvětá duchů. V tom světě byly prvky Marie a Josefa podrobeny fúzi způsobem velmi neobvyklým, lidskému rozumu vůbec nepochopitelným. Po dokončení tohoto procesu fúze byl přidán třetí prvek, vzatý či oddělený z Nejvyššího, a spojen s již provedenou fúzí dvou předešlých prvků. Jakmile se toto neobvyklé spojení dokončilo, vložil Nejvyšší jeho výsledek v lůno Marie, aby se v ní vyvinul ve zvláštní typ zárodku a pak došlo k jeho fyzickému narození.

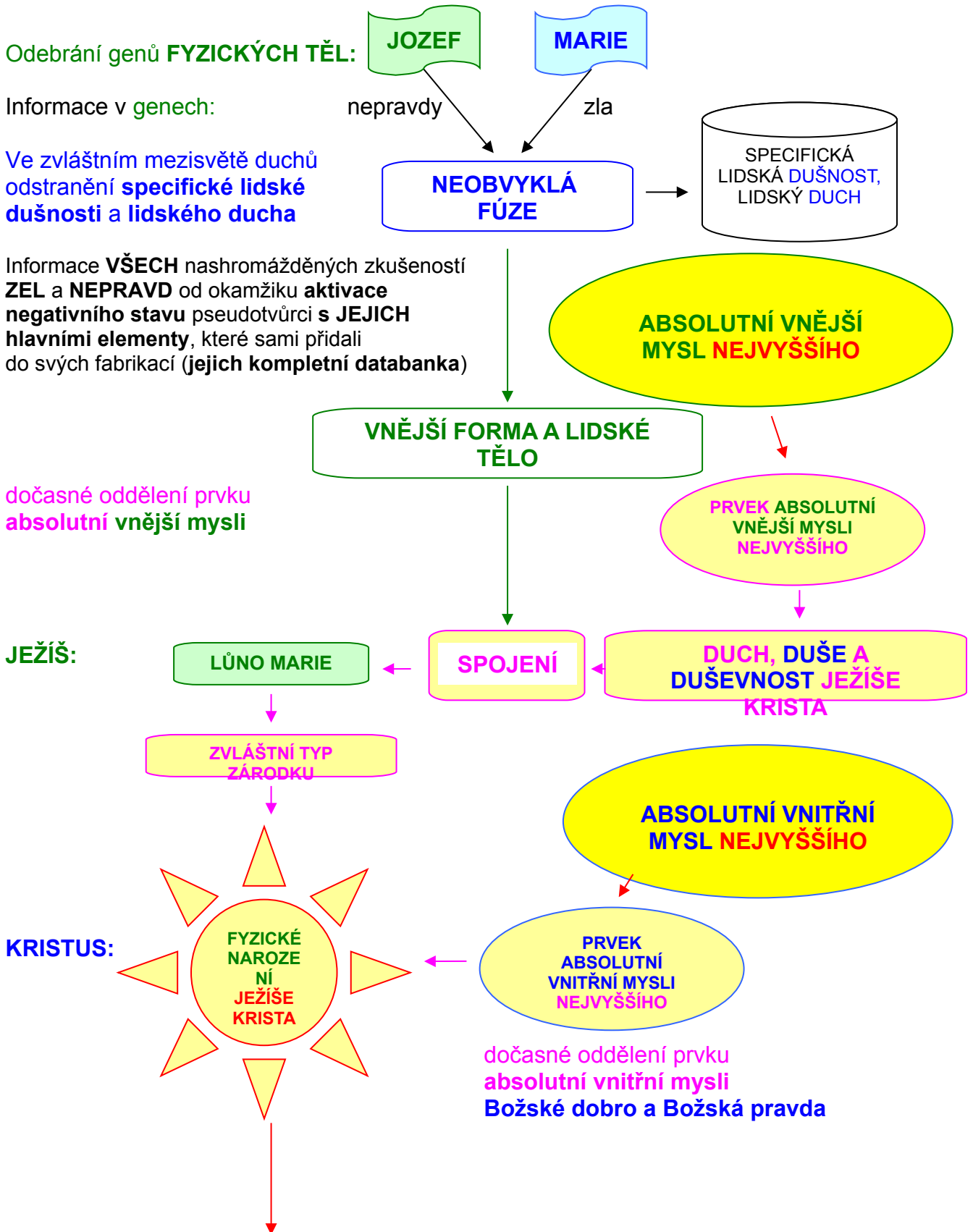
Musíte chápat, že tato fúze absolutně nemá nic společného s tím, co se děje mezi mužským spermatem a ženským vajíčkem během otěhotnění. V procesu této fúze byly odstraněny jak specifická lidská duševnost, tak i lidský duch z těch dvou prvků se vším, co k nim patřilo. Výsledkem této fúze byla vnější forma a lidské tělo, které ve svých genech obsahovalo všechny nashromážděné zkušenosti zla a nepravdod okamžiku aktivace negativního stavu pseudotvůrci sjech vlastními elementy, které přidali do svých fabrikací, tak dlouho, do kdy tento druh lidského těla bude existovat (dokud existuje negativní stav).

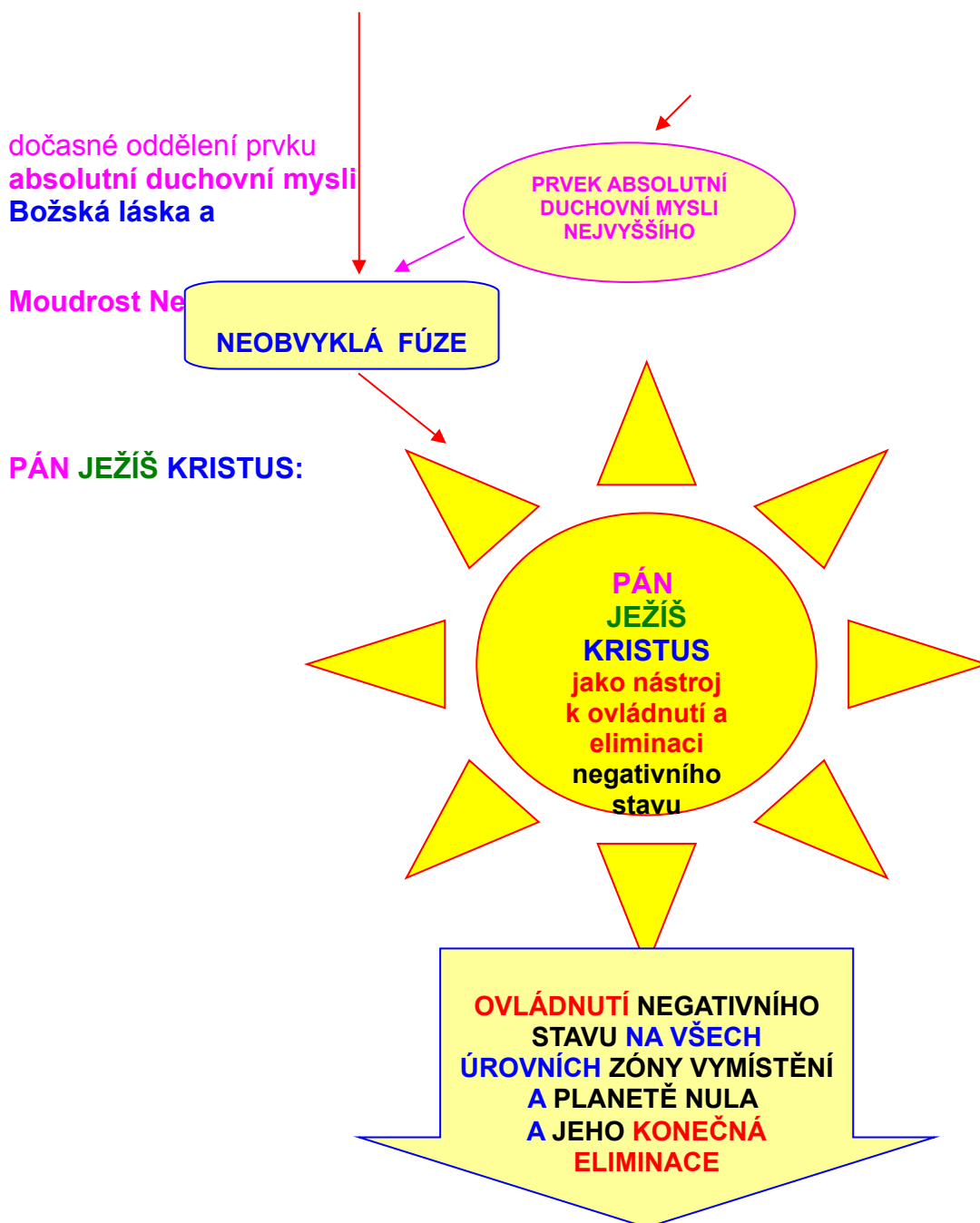
Všechna zla se nakupila v genech pocházejících z ženského prvku Marie; všechny nepravdy přišly z genů Josefova mužského prvku. Na druhé strany bylo z Absolutního prvku Absolutní vnější mysli Nejvyššího vytvořeno, za stavu oddělení se od Něho/Ní, zvláštní uzpůsobení, k němuž pak byly přidány jiné dva prvky z Nejvyššího a spojeny do celku, který představuje Ježíš Kristus. Jeden prvek z Absolutní vnitřní mysli Nejvyššího a jeden z Absolutní duchovní mysli Nejvyššího byly oddáleny a zkombinovány s výše popsaným Hybridem. Z Absolutní vnější mysli byl vytvořen duch, duše a všechna duševnost Ježíše Krista a vložena do toho těla. Další dva prvky byly přidány a spojeny do této duševnosti a ducha Ježíše Krista později. (Více o této další fúzi a jejím tajemství se odhalí v celé této knize.)

Tedy absolutně NIC lidského nevešlo do přirozenosti Ježíše Krista, do obsahu Jeho Ducha, Jeho Duše, Duševnosti, ale vše bylo přímo vzato z Boha Nejvyššího. Toto je závažná odlišnost mezi narozením kohokoli na vaší planetě - bez výjimky a výluky - a narozením Pána Ježíše Krista. Znovu a zas se tu opakuje, že taková situace se nikdy dosud nevyskytla a ani k ní na věky věčné znovu nedojde.

Obr. 2

Stvoření JEŽÍŠE KRISTA Nejvyšším jako nástroje k ovládnutí a eliminaci negativního stavu

Ačkoliv proces oddělení Absolutních prvků - zpočátku od Absolutní vnější mysli Nejvyššího, později pak od Jeho/Její Absolutní duchovní mysli, nemožno vylicít v lidských pojmech, ani pochopit omezeným a nevidomým lidským rozumem, přece jen možno pochopit nutnost tohoto oddělení. Bez odluky tohoto původně jednoho Absolutního prvku, fúze by byla se všemi Absolutními prvky Nejvyššího. V procesu takové fúze by se povšechností Absolutního stavu a Absolutního procesu zničily nejen relativní prvky vzaté z Marie a Josefa, nýbrž veškerá zóna vymístění, celá vaše planeta a všechna pekla by v okamženi přestala existovat. Nikdo nemůže přežít takovou Absolutní přítomnost, zvláště ne ti, co žijí ve zlech a nepravdách. V takovém případě by se inkarnace Pána Ježíše Krista minula cílem a žádné trvalé odstranění negativního stavu by nebylo dovedeno do konce. Stav oddálení však umožňuje, aby ta Přítomnost byla dostatečně zmírněna, a tak se zabránilo úplnému setření relativních prvků i všeho ostatního.

Ze stanoviska této odluhy, může Pán Ježíš Kristus bohem přebývání na vaší planetě být vnímán jako jednorozený Syn Boží. Není divu, že On v tom stavu oddělenosti mluvil o Bohu, modlil se k Bohu a komunikoval s Bohem jako někdo, kdo je od Něho oddělen a kdo je zcela odlišnou osobou či entitou. Bohem Svého pozemského přebývání byl přesně v té roli. Nicméně, problém s tímto pojmáním pravé přirozenosti Pána Ježíše Krista spočívá ve skutečnosti, že tento stav se považoval za trvalý. Lidé, kteří sestavili třetí otázku, uvedenou na začátku této kapitoly, usoudili nesprávně, že to je tím na věky pravým stavem a rolí Pána Ježíše Krista. Nepřišlo jim na mysl, že stav odluhy je přechodný a dočasný. Vše, co se oddělí od domácí základny, dychtí po sjednocení se svým domovem. Těmto lidem tudíž unikl nezákladnější důvod pro tuto odluhu - podrobit negativní stav kontrole Božské prozřetelnosti Pána Ježíše Krista (což do té doby nebylo), a po vyplnění toho poslání nejen znovu sjednotit se se Svým původním Zdrojem ale přinést s Sebou toho Jedinečného Hybrida ve vsí jeho celistvosti a včlenit jej v Pána Boha Nejvyššího.

Aby však lidské tělo Ježíše Krista, vytvořené z prvků vzatých z Marie a Josefa, bylo schopné vyplnit toto nanejvýš důležité a životodárné poslání, muselo se stát nejprve božským, stejně jako bylo učiněno lidským Božské toho Absolutního prvku. Tento proces byl proveden krůček za krůčkem postupně proto, aby se to tělo nezničilo; byla odstraněna všechna zla a všechny nepravdy v něm obsažené a na jejich místo - po provedení jiné fúze - byly dány prvky vyšlé z Absolutní vnitřní mysli: Božské dobro a Božská pravda a z Absolutní duchovní mysli: Božská láska a Moudrost Nejvyššího.

Proces této výměny byl procesem zápasů s pokušením a útoky ze strany všech pekelných mocností. V průběhu těch bojů, toho pokušení a těch útoků byla odluha Božství Pána Ježíše Krista nejzřetelněji a nejvýrazněji patrná. Bylo to v okamžicích těchto bojů a pokušení, kdy mluvil o Svém Bohu Otci jako o odlišné Entitě. Když v takovém stavu nebyl, prohlašoval, že je se Svým Otcem jednou a touž Osobou. Jakmile byla z toho těla vyhnána všechna zla a všechny nepravdy a nahradily se všemi atributy těch dvou přidaných prvků, pocházejících z Absolutní vnitřní mysli i z Absolutní duchovní mysli Nejvyššího, po posledním pokušení na kříži a v procesu vzkříšení, bylo lidské tělo Ježíše Krista učiněno Božským a věčně nesmrtelným, podléhajícím jen duchovním zákonům a nezničitelné na věčnost.

Třetím závažným tajemstvím v tomto procesu je tajemství znovusjednocení těch původních Absolutních Prvků Pána Boha Nejvyššího s jejich původním pramenem s vpojením toho hmotného těla, nyní zbožštělého, do Božství Nejvyššího.

Nebyly žádné problémy se sjednocením Původních prvků s jejich Původním zdrojem, neboť tam přirozeně patřily. Problém byl s fyzickým tělem. Ač bylo výše uvedeným pochodem učiněno Božským, přece jen bylo vytvořeno z prvků časových a prostorových a zóny vymístění. S ohledem na tento fakt, sjednocení a včlenění toho těla v celek Božství musí mít čas a místo a podrobovat se zákonům, které ovládají časoprostorové kontinuum. Jak tento nesmírně důležitý proces zaujímá místo a čas, používá Nejvyšší tělo Ježíše Krista, aby se jevil členům Svého Stvoření a Svému lidu, stýkal se s nimi soukromě, osobně, intimně, láskyplně a rodičovsky. Nyní je možno Nejvyššího v tom těle jako Ježíše Krista se dotknout, cítit, objímat a držet. Možnost takového přímého styku doposud neexistovala. Před tím používal Nejvyšší Své anděly, když komunikoval s lidmi.

Z této okolnosti můžete vidět, jak povstala druhá otázka, uvedená na začátku této kapitoly: Používá Nejvyšší formu Ježíše Krista, aby komunikoval se Svým lidem? Řečeno znovu: Jak v případě třetí otázky, tak i zde lidé nesprávně usoudili, že je to neustálý stav, který bude trvat na věky. Nic nemůže být dále od pravdy. Až donedávna,

dočasně bylo tomu opravdu tak, tak jako byla pravdivá situace, podchycená v otázce číslo tři, během života Pána Ježíše Krista na vaší planetě.

Přesto je realitou, že proces sjednocení a zahrnutí přírodního těla Ježíše Krista v Nejvyšším pokračoval. V průběhu toho procesu byly podmínky odloučení stále ještě přítomny. V tom ohledu bylo Zjevení Ježíše Krista v Bibli Svaté diktováno a psáno z pozice té odluky. Ještě i tam mluví o Sobě Pan Ježíš Kristus jako o Synu Božím, Beránku Božím čili jako o někom, kdo se liší od pravého Boha. Pokud existuje určitý stupeň oddělení, je taková mluva přípustná, neboť obsahuje zrnka pravdy. Nic naplat, odluka je odluka, díváte-li se stranou toho, od čeho se odlučuje, ač nyní ve větší blízkosti, než tomu bylo dříve (během Jeho/Jejího pobytu na vaší planetě).

Vynakládá se však veškeré úsilí, aby se tato odloučenost úplně zrušila. V průběhu tohoto rušení a znovusjednocování mění se od základu přirozenost té části, jež se nazývá Ježíš Kristus, i té jež se jmenuje Pán Bůh Nejvyšší. V jistém bodu jsou z toho těla vypuzeny všechny prvky času a prostoru a nahrazeny jinými, nečasovými a neprostorovými. Za těchto nových okolností to tělo se stává ucelenou částí povšečnosti původního Nejvyššího, který se nyní mění v Pána Ježíše Krista, Jediného Boha Nedělitelného, úplně sjednoceného a integrovaného ve všech Svých elementech.

Máme zde tedy nového Absolutního duchovního hybridu, který se již nejmenuje Bůh, Nejvyšší, ani Pán, ani Duch Svatý, ani Ježíš, ani Kristus, také ne Ježíš Kristus, nýbrž PÁN JEŽÍŠ KRISTUS. Nikdo jiný na té úrovni neexistuje, ani nikdy nebude existovat. Toto je kriticky a životně závažné rozlišení.

Ať je nyní známo všem ve veškerém Stvoření a všem v zóně vymístění, že tento nejzákladnější krok všech kroků v jsoucnu a bytí byl završen (jak to souvztaží na vaší planetě, planetě Nula) těsně před vánocemi 1987.

Kdo má uši k slyšení, necht' slyší, co je zde zjeveno !

Důsledky tohoto skutku jsou nevypočitatelné pro celé Stvoření i pro zónu vymístění a budou otřásat základy veškerého jsoucna a bytí navěky.

Tímto vstoupil do jsoucna a bytí docela nový duchovní stav. Z tohoto nového duchovního stavu může být konečně formulována odpověď na otázku, co je pravá přirozenost Pána Ježíše Krista. Otázka číslo jedna ze začátku této kapitoly je správná. Pán Ježíš Kristus je vskutku jediný Pán, Bůh, Nejvyšší, Jediný, Nerozdílný, Stvořitel, který učinil Své Božství lidským a Své Lidství Božským.

Všechny zbylé otázky se staly buď zastaralými - jako otázka druhá a třetí - vyčerpáním své užitečnosti, nebo byly zcela falešné, jako otázky čtyři až sedm. Od této chvíle jediným náležitě přijatelným duchovním přístupem je přístup obrácení se na Pána Ježíše Krista. Všechna jiná jména a jiné způsoby, vyzývání staly se neodvratně zastaralými a bezvýznamnými.“

25. ledna 1988 v 5:50 ráno přišlo ke mně navíc slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Pokračuj, prosím, s přenosem této porce Nového zjevení ohledně pravé přirozenosti Pána Ježíše Krista !

Pro lepší pochopení tohoto předmětu budou nyní zjeveny nový souvztažný význam a vztážnost slov „Pán Ježíš Kristus“. „Pán“ označuje a odráží Absolutní duchovní mysl Pána Ježíše Krista, Jeho/Jejího Absolutního ducha, Jediného, který vždy jest od věčnosti do věčnosti. Ve starém označení „Pán“ obsahoval to, co bylo známo pod jmény „Bůh“, „Nejvyšší“, „Stvořitel“, „Jehova“ atd. Též znamená Absolutní manželství všech Absolutních principů Božské lásky a Božské moudrosti.

Slovo „Ježíš“ se vztahuje na všechny aspekty a principy, zahrnující Absolutní vnitřní mysl, čili Absolutní duševnost a věčný proces Absolutní duševní činnosti Pána Ježíše Krista. Toto je Absolutní princip femininity Pána Ježíše Krista. V něm jsou obsaženy všechny nekonečné variace principů Absolutního Božského dobra, Láskyplnosti, Hřejivosti, Laskavosti, Soustrasti, Soucitu, Nevinnosti a Pokory.

Slovo „Kristus“ označuje všechny aspekty a principy Absolutní maskulinity Pána Ježíše Krista. Vztahuje se na Jeho Absolutní vnější mysl. Zde jsou obsaženy všechny nekonečné variace Absolutní Božské duchovní a přírodní pravdy, Inteligence, Rozumovosti, Logiky, Úsudku, Myšlení, Vnímání, Uvědomění, Skromnosti a Poníženosti.

V Pánu Ježíši Kristu jsou všechny tyto aspekty v Absolutní jednotě, Sjednocenosti a Harmonii bez nijakých náznaků rozdělenosti či rozloučenosti. Ke všem těmto aspektům bylo přidáno lidské tělo, získané na vaší planetě po té, kdy se stalo Božským v procesu popsáném výše zde a v knize „Hlavní ideje Nového zjevení“. Funkce toho těla je mnohonásobná:

1. Dovolilo přímý kontakt s Pánem Ježíšem Kristem.
2. Všem umožnilo smyslové zkušenostní vnímání Pána Ježíše Krista.
3. Dalo Mu/Jí možnost vstupu do jakékoliv oblasti zóny vymístění, aniž by Jeho/Její přítomnost zavinila něčí zkázu.
4. Učinilo Pána Ježíše Krista jedinou Absolutní bytostí, která obsahuje všechny prvky jsoucna a bytí, včetně něčeho počátečně zfabrikovaného pseudotvůrci (do té doby nic tělesného ani ze zóny vymístění v Nejvyšším obsaženo nebylo).
5. Dovolilo Pánu Ježíši Kristu zakusit přímo a osobně dopad negativního stavu přesně tak, jak ho prožívají lidé a jiní účastníci v negativním stavu (není možné prožít negativní stav ve Stavě Absolutní dobroty a pravdy).
6. Dalo Absolutnímu Pánu Ježíši Kristu přímou zkušenost toho, jak se pociťuje relativnost, jakou mají ostatní bytosti a lidští tvorové. Lidské tělo Ježíše Krista sestávalo z některých relativních součástí časového a prostorového kontinua a zóny vymístění (odpadních součástí). Nic takové povahy předtím v Nejvyšším nebylo."
7. Umožnilo to Pánu Ježíši Kristu pocítit intimně a osobně, co a jak cítí relativní bytosti a entity, a jednat s nimi z jejich stanovíště způsobem velmi soukromým, intimním, jedinečným a osobním. Před tím vztah nebyl nikdy přímým, jen zprostředkovaným (službou andělů).

Z těchto krátce vyložených důvodů (nejsou to pouze tyto, ale tyto jsou pohotově přístupné všem k poznání) je zřejmé, jak to bylo důležité, životně závažné a osudově rozhodující, aby Pán Ježíš Kristus vzal s Sebou Své lidské tělo po vzkříšení. Další,

ještě tajemnější a více mystický důvod byl v tom, že bez tohoto zákroku, bez vtělení a včlenění toho těla do povšečnosti Absolutního Jsoucná a Absolutního bytí Pána Ježíše Krista, nebyla by možná konečná eliminace negativního stavu. Není možné vyřadit nic, dokud se nejdříve neprožije plnost povahy toho, co se eliminuje.

Pamatujte si, že zpočátku v Nejvyšším nebylo nic z negativního stavu v přímé, zkušenostní modalitě. Z knihy „Hlavní ideje Nového zjevení“ je vám známo, že Nejvyšší slíbil všemu Stvoření a všem účastníkům v zóně vymístění, že až nastane vhodný čas, Sám/Sama Nejvyšší vstoupí do negativního stavu, aby jej takřka z první ruky zažil a poznal, ovládl a podrobil, čímž by připravil cestu k jeho totálnímu vyřazení po té, až by splnil svůj účel: Poskytnutí učební zkušenosti pro celé Stvoření o tom, jak vypadá život bez pozitivního stavu, bez pravého Boha a bez pravých duchovních zásad. Bez takové přímé zkušenosti nebyla by eliminace negativního stavu proveditelná. Nic se nemůže docílit ve směru od zevnějšku do nitra. Je to multiverzální zákon stvoření, že jediný způsob, jalo se cokoli může docílit, je z vnitřku toho, co je předmětem docílení.

Tím, že Pán Ježíš Kristus je Sám/Sama v Sobě Absolutním zákonem a řádem (z pozice toho, s čím slovo „Kristus“ souvztaží), musí vše konat tímto způsobem. Jinak by to bylo Jeho/Její sebeopřemím. Takové popření Sebe Sama by přivedlo k zničení Absolutního Jsoucná a bytí v Pánu Ježíši Kristu, po čemž by následovala zkáza veškerého Stvoření. Z těchto důvodů je zřejmé, že eliminace negativního stavu je možná jen ve směru z nitra negativního stavu, nikoliv z vnějšku. Lidské tělo Ježíše Krista, jež bylo učiněno Božským, umožňuje Jemu/Jí vstoupit do negativního stavu kdykoliv, kdekoliv, a tak zahájit jeho vyřazování v pravou chvíli - ze samotného jeho nitra.

V tomto činu spočívá pravé tajemství funkce Pána Ježíše Krista jako Spasitele nejen lidstva, ale i veškerého Stvoření. Nebýt tohoto činu, negativní stav by nejen potrvál navěky, ale nakonec by i zvítězil, celé Stvoření by ovládl a vyhubil. Prostřednictvím lidského těla má Pán Ježíš Kristus negativní stav pod Svou kontrolou, dovoluje mu jen to nejnnutnější, pro odhalení jeho ošklivé tváře a povahy. Je tedy patrné z tohoto Nového zjevení, jak je nanejvýš naléhavé, aby každý uznal tu skutečnost, že Pán Ježíš Kristus je Jediným Bohem Nedělitelným, Který Svě Božství učinil lidským a to Lidství pak učinil Božským. Nikdo nemůže být spasen, kdo tento fakt neuzná. Nepřiznáním tohoto skutku odmítá každý pro sebe možnost spasení z negativního stavu. Jakýkoliv čin osvobození z negativního stavu a jeho zla a nepravd musí začít přiznáním této skutečnosti.

Vraťme se však k otázce přirozenosti Pána Ježíše Krista.

Se zřetelem na výše zjevené důležité skutečnosti je očividné, proč nejsou jiná Boží jména při uctívání Pána Ježíše Krista déle přijatelná. Nestačí říkat jenom „Pane“, či jenom „Ježíši“, či jenom „Kriste“, ani jiná jednotlivá jména. Když se to dělá, znamená to oddělování duchovních principů. Nelze být vyslyšen z pozice oddělenosti, ale jen z pozice jednotnosti. Vyřčením jména „Pána Ježíše Krista“ se ustanovuje základna, z níž možno být vyslyšen a mít vztah, neboť takto se oslovuje sjednocená celistvost Jedinosti Pána Ježíše Krista.

Modlíte-li se a projevujete-li úctu k „Pánu“ nebo k „Ježíši“ či „Kristu“ v oddělenosti, nevyhnutelně se obracíte na negativní stav. Nezapomeňte, že podstatou negativního stavu je skutečnost úplné separace. Negativní stav pekla má rád, když se lidé modlí a přinášejí poctu z pozice této odluky. Otvírá to negativním entitám dveře, aby mohly do

nich vstupovat a vzbuzovat v nich falešný dojem, že jsou „Pán“, či „Ježíš“, nebo „Kristus“, či „Ježíš Kristus“, ba i „Pán Ježíš“ nebo „Pán Kristus“, či jakoukoli kombinací jmen, která užívají. Toto se děje na vaší planetě s alarmující frekvencí.

Působení, řízení a vláda nad Stvořením z pozice Pána Ježíše Krista se může nazývat Božskou prozřetelností Pána Ježíše Krista. Pokračující a neustálá činnost a skutky Pána Ježíše Krista vyplývající z Jeho/Její Absolutní niternosti a proudící do Jeho/Její Absolutní zevnějšnosti rodí Duchovní energie. Tyto stále prozařují, prostupují a pronikají veškeré Stvoření, jeho všechny obyvatele a agenty pozitivního stavu uvnitř zóny vymístění. Osvěćují a inspirují je, dávají jim náhled, pravou intuici k rozeznání toho, co je náležitě, správné a pravdivé. Tato činnost Pána Ježíše Krista se nazývala „Duchem Svatým“. Tento termín se může ponechat, pokud Duch Svatý Pána Ježíše Krista je vnímán jako Jeho/Její činnost a ne jako odloučená Entita v příslovečné křesťanské Trojici, ve smyslu pseudokřesťanského pojmání Trojice.

Pojem „Trojice“ v jeho nynějším chápání může být definován jako sjednocenost všeho toho, co je obsaženo ve slovech „Pán“, „Ježíš“ a „Kristus“, jak bylo shora vysvětleno. Totéž platí i o slovech „Otec“, „Syn“ a „Duch Svatý“. Poslední slova, totiž Otec, Syn a Duch Svatý se stala vzhledem k významu Nového zjevení úplně zastaralá. Následkem procesu výše popsané fúze, křížení a sjednocení není již déle Otec, Syn a Duch Svatý či Syn Boží či Syn Člověka. Všechno je nyní obsaženo v jednom pojmenování - Pán Ježíš Kristus.

„Pročež je nesmírně důležité, aby se vzalo na vědomí, že od nynějška každý, kdo čte tato slova – stanovisko Nového zjevení, poskytnuté Pánem Ježíšem Kristem, a přesto nebude dbát, aby přijal tuto pravdu do svého srdce a pokračuje v uctívání jiných ‚bohů‘ jako jsou např. Budha, Krišna, Alláh, Jehova, Pán, Bůh, Ježíš, Kristus, Manitou a všechna jiná dosud užívaná jména, dopouští se duchovního cizoložství. Tímto se sám/sama odsuzuje do pekla.“

„Nicméně, jak je vám známo, většina lidí na vaší planetě nebude mít příležitost číst tato slova. Negativní stav, jenž má všechnu moc a kontrolu nad planetou Nula, z dopuštění Pána Ježíše Krista, znemožní na nějakou dobu širší užití Nového zjevení. Nové zjevení je více k užítku veškerému Stvoření a jen velmi málo lidem na vaší planetě. Lidem, co nebudou nijak informováni o tomto důležitém faktu, a proto budou nadále uctívat takzvané „bohy“ pod všelijakými jmény a ve všemožných formách, bude po odchodu z této planety a po vstupu do mezisvětů duchů dána veškerá možnost důkladně prostudovat Nové zjevení. Přijetí jeho idejí umožní jim zapsat se do Nové školy a podstoupit proces duchovní transformace. Ti, co budou tvrdošjně lpět na vlastních „pozemských“ náboženstvích či systémech víry, odsoudí se k pobytu v jednom z pekel, které odpovídá jejich povaze, a to do té doby, než budou hotovi uznat a přijmout pravdu Nového zjevení.“

Dne 26. ledna 1988 v 6:10 ráno znovu ke mně bylo slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Smím tě ve vši pokoře požádat, abys ukončil přenos této kapitoly ? Vřelý dík.

Se zřetelem na tyto pronikavé změny multiverzálního rázu, jsoucí výsledkem změny v přirozenosti Pána Ježíše Krista a toho, jak se tato změna pojímá, původní oslovení v tom, co je známo tak zvaným křesťanům jako modlitba Pána, musí se pozměnit. Postaru modlitba začíná slovy „Otče náš, jenž jsi na nebesích...“ Z autority a z nařízení Pána Ježíše Krista tato slova nahrazují slovy „Náš Pane Ježíši Kriste na nebi...!“ Tato záměna odráží přítomný stav duchovních podmínek v celém Stvoření i jeho multivesmíru. Pán Ježíš Kristus je nebeský Bůh Otec/Matka, Nejvyšší, Jeden

Nedělitelný Stvořitel, který byl, je a bude od věčnosti do věčnosti. (Více o Modlitbě Páně viz v kapitole 26 této knihy).

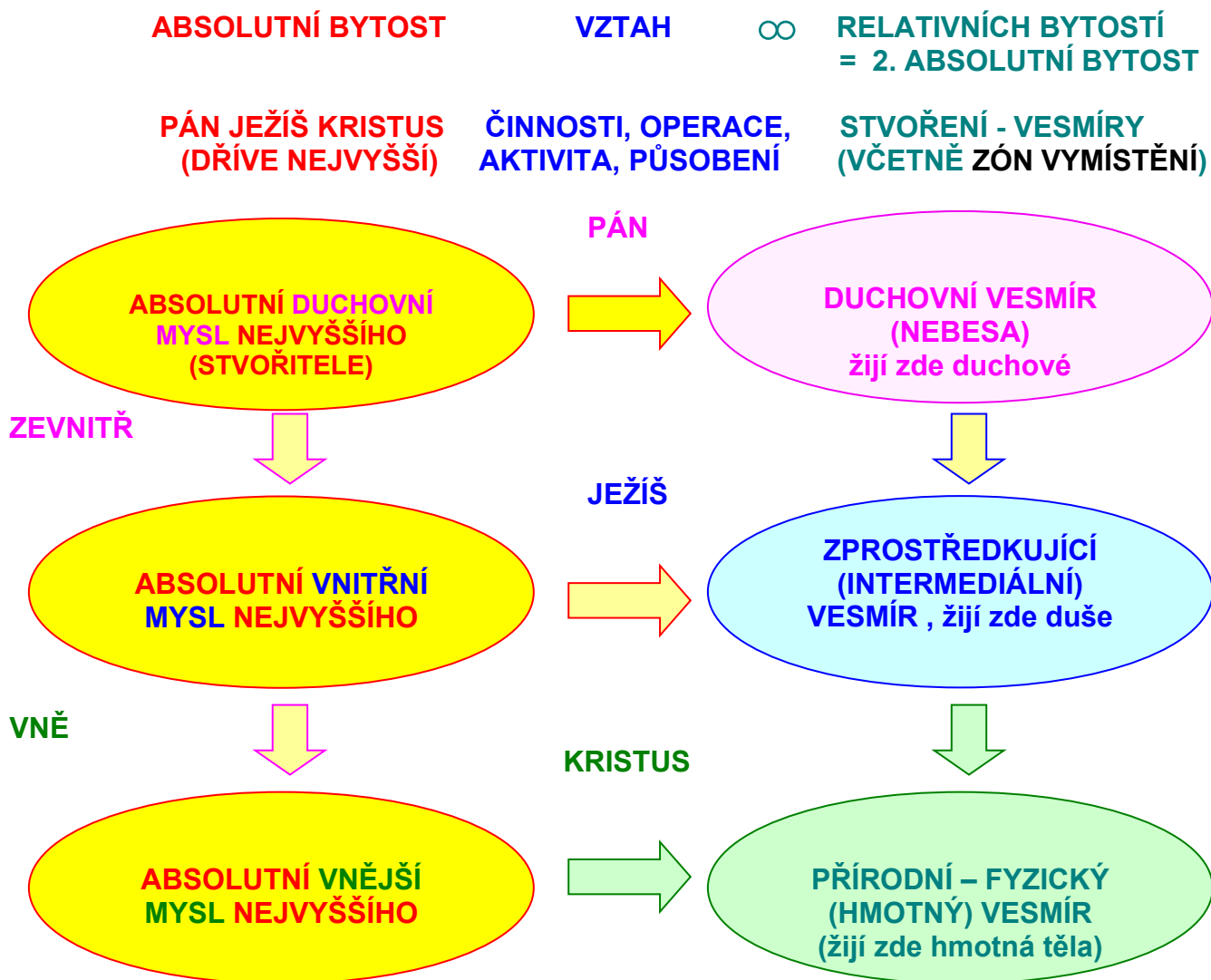
Ještě jedna věc má být odhalena v této kapitole. Týká se to odloučení Absolutního prvku z Absolutní zevní mysli Nejvyššího a jeho fúze s prvky, vzatými z Marie a Josefa za účelem vytvoření jedinečného duchovně – duševně - tělesného Hybridu. Ačkoliv proces, jakým k tomu došlo, nemůže ve Stvoření a jeho multivesmíru nikdo plně pochopit, přece jen se mohou zjevit jisté ohraničené důvody, proč Absolutní vnější mysl byla použita za tím účelem.

(1)

Pokud si vzpomínáte, bylo v kapitole Duchovní metafyzika v knize „Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření“ zjeveno, že duchovní vesmír či nebesa byla stvořena z prvků a energií Absolutní duchovní mysli Nejvyššího (tehdy tato Mysl byla nazývána Absolutní nejniternější mysl. Tento pojem je pozměněn z důvodů, které budou odhaleny později). Zprostředkující vesmír byl stvořen z prvků a energií Absolutní vnitřní mysli Nejvyššího. Přírodní pak, neboli fyzický vesmír, byl stvořen z prvků a energii Absolutní vnější mysli Nejvyššího. Každý vesmír svou strukturou a účelem, pro který byl stvořen, odráží povahu té oblasti ve Stvořiteli, ze které byl počat. Jelikož každá Absolutní mysl v základě má odlišnou povahu a funkci ve své jednotnosti, jednotě a harmonii, je tedy každý vesmír podstatně rozdílný od jiných. Přesto představují ve své jednotě a harmonii překrásný soudržný celek. Jakékoliv působení, které probíhá v jakémkoliv vesmíru, vždy vyvěrá z absolutního působení v té úrovni Absolutní mysli Stvořitele, ze které byl stvořen. Tedy všechna působení a činnosti v duchovním vesmíru se vztahují přímo k působení a činnostem v Absolutní duchovní mysli Nejvyššího čili, dle nové terminologie, té části v Pánu Ježíši Kristu, jež souvztaží se slovem „Pán“, a jsou jejich přímým důsledkem. Na druhé straně všechna aktivita a všechny operace v zprostředkujícím vesmíru se vztahují a jsou přímým následkem operací a činností Absolutní vnitřní mysli Nejvyššího čili, podle nové terminologie, té části Pána Ježíše Krista, jež souvztaží se slovem „Ježíš“. A konečně, všechny činnosti a operace v přírodním čili hmotném vesmíru se vztahují a jsou přímým důsledkem operací a aktivit Absolutní vnější mysli Nejvyššího čili - v novém názvosloví - té části Pána Ježíše Krista, jež souvztaží se slovem „Kristus“. Pro souvztažný význam a diskrétní, nikoliv kontinuální či lineární uspořádání struktury a dynamiky jak Stvořitele, tak i Jeho/Jejího Stvoření, žádná záměna jedné oblasti druhou není možná ani myslitelná. Nebylo by z toho prostě nic.

Obr. 3

Struktura Absolutního působení Absolutní mysli STVOŘITELE

ŠIPKY VYJADŘUJÍ POUZE PRVOTNÍ PŮSOBNÍ, DALŠÍ VZTAHY JSOU OBOUSMĚRNÉ.

KAŽDÁ Z TĚCHTO ABSOLUTNÍCH MYSLÍ (A JEJICH ODPOVÍDAJÍCÍMU STVOŘENÍ) SE DĚLÍ STEJNÝM ZPŮSOBEM NA DALŠÍ 3 ÚROVNĚ A TY DÁLE ZNOVU NA 3 ÚROVNĚ A TAKTO JE TO DO NEKONEČNA.

STEJNÉ DĚLENÍ PLATÍ PRO VESMÍRY – MULTIDIMENZIONALITA.

TAKÉ KAŽDÁ SENTIENTNÍ ENTITA MÁ OBDOBNOU STRUKTURU MYSLI JAKO STVOŘITEL A VESMÍR.

Pokud si pamatujete, negativní stav povstal na úrovni nejzevnější oblasti přírodního čili fyzického vesmíru neboli - jako se tenkrát nazývala - na planetě Zemi (jejíž nynější název je planeta Nula). Planeta Země tenkrát byla stvořena z nejzevnějších, vnějších

prvků a energií Absolutní zevnější mysli Nejvyššího. Na této úrovni nejzazší zevnějšíosti došlo k započetí negativního stavu. Znovu ať je známo, že žádná jiná úroveň Stvoření s jeho multivesmíry není s to počít negativní stav. Je to v rozporu s pravou povahou té které úrovně a není to myslitelné v žádné oblasti její percepční modalit. Na druhé straně nejzazší oblast zevnějšíosti je schopna tohoto započetí, jelikož je v relativně vzdálenější pozici od duchovního středu. Takže dotaz, jak by vypadal život bez duchovních principů, neboli bez Boha, či otázka, jak by vypadal život, kdyby byl odvozen z neduchovních zásad, na této úrovni může vzniknout snadno. Proč byla vyřčena tato otázka, je vysvětleno v knize „Základy lidské duchovnosti“. Jak si jistě pamatujete, v době, kdy tato otázka byla zkoušena, došlo k propadnutí účastníků toho experimentu i jejich planety Země do zóny vymístění (viz první kapitolu v knize „Čtvero pojetí duchovní struktury Stvoření“). V tom samém okamžiku stala se planeta Země planetou Nula.

Aby mohl jednat s negativním stavem v té době, potřeboval Nejvyšší najít nejvhodnější prvek k té zóně, kde by se inkarnoval a pevně uchytil. K tomu byl použit nejzevnější prvek Absolutní zevní mysli Nejvyššího. Vždyť z té Mysli byl stvořen celý přírodní Vesmír ! A to byl Vesmír, z něhož vzešel negativní stav. Je tedy zcela logické, že ten prvek měl být použit pro fúzi a vytvoření hybrida, ze kterého bylo odvozeno Stvoření celého fyzického Vesmíru. Nemohly být použity jiné prvky z žádného jiného zdroje nebo oblasti Absolutní mysli. Nemohly by se tam jednoduše zachytit. Bylo by to jako cizí těleso v lidském těle. A lidské tělo vrozeně nesnese vůbec ve svém systému přítomnost nějakého cizího tělesa. Má sklon je vypudit. Avšak přijme to, co je mu vlastní nebo je původem stejné povahy.

Proces křížení nemohl být proveden mezi fúzí spojenými elementy, vzatými z Marie a Josefa, ani s jinými prvky, které by pocházely z jakékoliv jiné oblasti, než byla oblast nejzevnějšího prvku Absolutní vnější mysli Nejvyššího. Jak víte, slovo „Kristus“ souvztaží s tou vnější myslí. Proto se Kristus narodil na vaší planetě. Jedině Kristus, přírodní pravda Absolutního Božství Nejvyššího, se mohl uchytil v zóně vymístění, která je příhodou fyzického vesmíru.

Byly tudíž pro formaci hmotného těla Ježíše Krista použity tři prvky: Jeden z Marie, v jeden z Josefa; a po jejich fúzi byl přidán třetí prvek, který se oddálil z Nejvyššího (z Jeho Absolutní vnější mysli). Takže přírodní pravda, „Kristus“, byla opojena do toho těla, aby se mohla prožít celá škaredá povaha všech druhů zla a nepravd negativního stav, obsažených v prvcích, vzatých z Marie (všechna zla) a z Josefa (všechny nepravdy). Po spojení s nimi mohl Kristus neboli přírodní pravda ze své duchovní podstaty zažít v negativním stavu vše přímo, aniž by uvedl do nebezpečí zkázy obě komponenty nebo kohokoliv v negativním stavu.

(2)

Po zhotovení tohoto hybridizovaného těla, po jeho náležitě fúzi a zakotvení, bylo nutno jako další krok obdařit jej speciální duševností, která by byla v souladu s posláním Ježíše Krista na vaší planetě a v negativním stavu všech pekel. Postavení Kristovo v tom zkríženém těle, způsob, jakým došlo tak tajuplně k jeho fúzi, mohly nyní dostatečně uzpůsobit a zaštitit Božskou duševnost před ovládnutím a zkažením ze strany negativního stavu. Božská duševnost Ježíše Krista byla v té době ustanovena procesem nadělení té části, jež vyšla z Absolutní vnitřní mysli Nejvyššího, souvztažící se slovem „Ježíš“. Velmi zvláštní prvek byl vzat z této Mysli a spojen fúzí s ostatními částmi nového hybrida. Takto se udála inkarnace Ježíše Krista. Nutnost tohoto činu tkví v tom, že pravda je živá ze svého dobra, tak jak dobro vnímá a rozlišuje svou pravdu. Jak „Kristus“ souvztaží s pravdou, tak „Ježíš“ koresponduje s dobrem. Po

potlačení a odstranění vši pozemské duševnosti v těch prvcích, které byly vzaty z Josefa a Marie, v procesu jejich fúze, byla duševnost Nejvyššího, z které byla stvořena Vnitřní mysl Ježíše Krista, nadělena tomu tělu.

(3)

Duševnost – „Ježíš“ dohromady s přírodní pravdou své duchovní podstaty – „Kristem“, mající moc nad fyzickým tělem - hybridem, byly s to vytvořit stav a příznivou schránku pro pravého Ducha Nejvyššího, aby tak vešel do Ježíše Krista, aniž by ohrozil zónu vymístění, ani prvky Ježíše Krista, které vyšly z Jeho/Jejích pozemských rodičů. Byla zároveň zachována nedotčenou schopnost prožívat hnusnou povahu negativního stavu za účelem jeho podrobení, uvedení do řádu a vítězství nad ním v Sobě, ve Svém Nitru a všeobecně. Ze zvláštního prvku Absolutního ducha čili z Absolutní duchovní mysli Nejvyššího byla vytvořena Nejniternější duchovní mysl Ježíše Krista. Znovu byl použit proces velmi speciální fúze tohoto nového Duchovního prvku s ostatními částmi hmotného a duševního hybrida.

(4)

Můžete tedy jasně vidět, že Nejniternější duchovní mysl Ježíše Krista byla z ryzího nepodmíněného Božství, vyvěrajícího přímo z Absolutní duchovní mysli Nejvyššího. Jeho/Její Vnitřní mysl čili Mentalita neboli Duše byla vytvořena přímo z Absolutní mentality čili z Absolutní vnitřní mysli Nejvyššího. Jeho/Její Zevnější či Vnější mysl byla formována z Absolutní vnější mysli Nejvyššího. Při formování Jeho/Jejího hmotného těla byl použit zvláštní proces hybridizace, při kterém došlo k fúzi tří prvků, jak bylo popsáno shora. Po ukončení poslání Pána Ježíše Krista byly elementy hmotného těla, vyšlé z Marie a z Josefa, očištěny a zbaveny všech druhů zla a nepravd a místo nich naplněny Božskými atributy dobra a pravdy a navěky učiněné Božskými.

Z tohoto výkladu je tedy zřejmé, že Pán Ježíš Kristus byl ve všech ohledech, včetně Svého hmotného těla, pravým Bohem, v Němž Nejvyšší byl od samého začátku inkarnace na planetě Nula přítomen. Kdykoliv se Ježíš modlil k Svému Bohu či Otcí, modlil se z pozice těch prvků, které byly vzaty s Marie a Josefa. V té době - než došlo k vyplnění Jeho/Jejího poslání, byly ty prvky jedinými věcmi v Něm/v Ní, jež nebyly božského původu. Nic božského v nich nebylo do chvíle, kdy jejich proces divinizace byl dovršen. Tento proces se v Evangelích v Bibli Svaté nazývá glorifikace.

Je očividné, že ze stanoviska nebožského, to Božské, Nejvyšší či Otec, se jeví jako odloučené od toho nebožského. Z nepochopení této situace pocházejí všechny ohavné zkresleniny ve věci Trojice a způsobu jejího chápání všemi křesťany (vyjímaje následovníky učení Swedenborgova).

Ať z této kapitoly plyne zde opakovaný výrok, založený na zjevených skutečnostech, že je zřejmé, že Pán Ježíš Kristus jest Jediným Bohem Nedělitelným, skutečným Nejvyšším, Stvořitelem, Otcem, Synem a Duchem Svatým, a že žádný jiný bůh neexistoval, neexistuje a nikdy do věčnosti nebude existovat.

Ten/ta, co mají uši k slyšení a naslouchání, ať slyší a naslouchají tomu, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole !“